

Üdvözltek

Felszabadulásunk évfordulója alkalmából baráti hangú táviratban köszöntötte a Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei Bizottságát és a megye dolgozóit lengyel testvérmegeyénkből Zbigniew Zielinski, a LEMP Lódz vajdasági bizottságának első titkára és Dusan Alimpics Újvidékről, a Vajdasági Autonóm Tartomány Kommunista Szövetsége Tartományi Bizottságának elnöke. Üdvözlő táviratát küldött a megyei bizottsághoz Sztóio Sztanoev, a Bolgár NK magyarországi nagykövete is.

Jubileum

Megalakulásának 25. évfordulója alkalmából ünnepi ülést tartott vasárnap az Építőipari Tudományos Egyesület a Technika Házában. Az ülésen megjelent dr. Valkó Endre, az MTESZ főtitkára és Simor János építésügyi és városfejlesztési miniszterhelyettes. (MTI)

Elutazott a Temes megyei küldöttség

Amint közöltük, felszabadulásunk évfordulója alkalmából a megyei pártbizottság meghívására háromtagú küldöttség érkezett Csongrád megyébe, a testvéri Temes megyéből.

Román vendégeink vasárnap Szeged új városrészeivel ismerkedtek, és felkeresték a DELEP-vállalatot, ahol ismerkedtek a nagy építőipari vállalat munkájával. A küldöttség este búcsúvacsorán vett részt, majd Vasile Daju, a Román Kom-

munista Párt Temes megyei bizottságának tagja, a Temes megyei néptanács első alelnöke, a delegáció vezetője, valamint Josif Bayerle, a Temes megyei pártbizottság tagja, a megyei pártkollégium elnöke és Militariou Petru, Lovrin község pártbizottságának titkára, a közséki néptanács elnöke elutaztak megyénkből.

A nagylaki határátelők helyen megyei párt- és tanács vezetők búcsúztatták a vendégeket.

Április 9—11.

Fizikatanárok országos ankétja Vásárhelyen

Az Eötvös Lóránd Fizikai Társulat, a Művelődésügyi Minisztérium és az Országos Pedagógiai Intézet

Hódmezővásárhelyen rendezte meg a XVII. országos középiskolai fizikatanári ankétot, április 9—11. között. A rangos eseményről Roncz József, Mikola-díjas fizikatanár (Kossuth Zsuzsanna ipari szakközépiskola), megyei szakfelügyelő, a fizikatanárok helyi csoportjának vezetője többek között a következőket mondta:

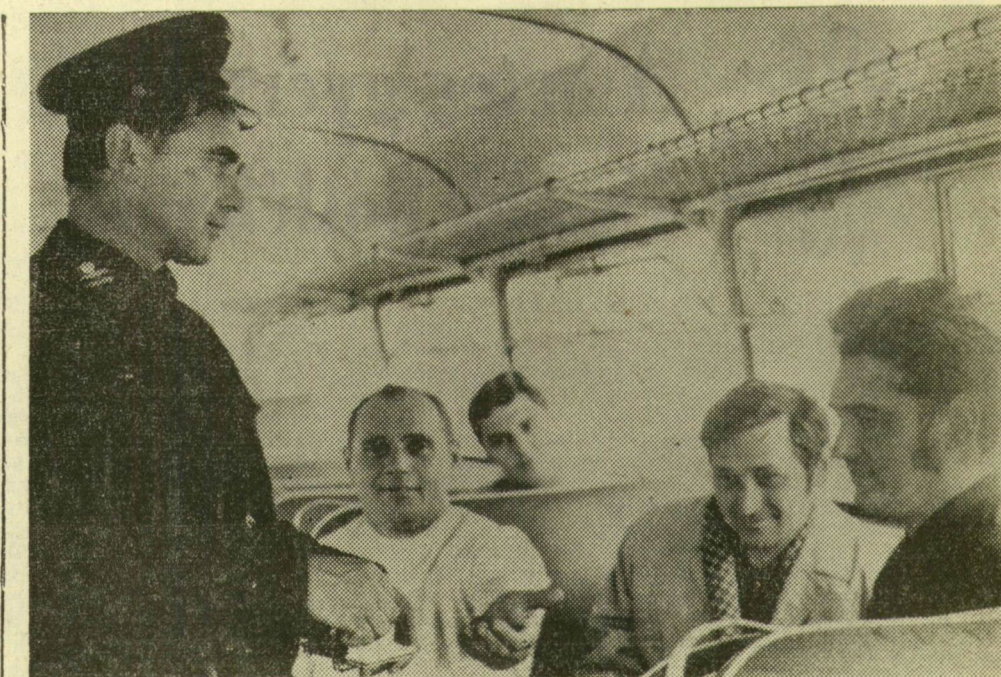
— A háromnapos ankét a tanárok továbbképzését biztosítja. A plenáris üléseken ugyanis kitűzött témáink legjobb elméleti és gyakorlati szakembereit tartanak előadásokat. Az ankétot az atomfizika középiskolai tanításának elméleti és gyakorlati kérdéseit vitatjuk meg. Az előadók között lesz Jánosy Lajos akadémikus, Marx György akadémikus, aki „Milyen az atom és mit tanítsunk róla” című előadásában foglalkozik majd a mostani ankét fő témájával. Az ankétal párhuzamosan kísérleti eszközkiállítás nyílik, amelyen a hazai cégek legújabb eszközei mellett a fizikatanárok saját készítésű kísérleti eszközeit láthatók. A Petőfi művelődési központban az ankét témájához kapcsolódó szakkönyveket mutatja be kiállításon a Művelt Nép Könyvtárvezető Vállalat. Most alakul meg Vásárhelyen az Eötvös Lóránd Fizikai Társulat helyi szervezete is, amely — akárcsak az egész háromnapos eseménysorozat — a fizikatanárok közötti jó kapcsolatok kialakítását, továbbfejlesztését szolgálja.

A II. Békekölcsön visszafizetése

Összesített — az eddig ki-sorsolt kötvényeket tartalmazó — nyereményjegyzék alapján a takarékpénztári fiókok, a postahivatalok és a takarékszövetkezetek április 9-én, kedden megkezdik a II. Békekölcsön-nyeremények kifizetését, illetve a kötvények beváltását. Ebből a kölcsönből a legutóbb ki-sorsolt nyereményként 23,4 millió forintot, névértékben pedig 50,6 millió forintot kapnak vissza a kötvénytulajdonosok. (MTI)

Huszár István látogatása az OVH-ban

Huszár István, a Minisztertanács elnökhelyettese vasárnap látogatást tett az Országos Vízügyi Hivatalban, ahol Dégen Imre államtitkárral és helyettesével, valamint az OVH pártser-

Kalauzok

Mindennapi életünk elválaszthatatlanul összeköt bennünket a közlekedési eszközökkel. Reggelente az utolsó percben rohanunk a villamoshoz, az autóbussz-megállóba, senki se akar elkésni. Aki hatra megy a gyárba, nagyon korán kel. Még korábban kelnek azonban a villamos- és autóbusszvezetők, jegykezelők ahhoz, hogy már akár ötór munkába tudják szállítani az embereket. A jegykezelők egyre inkább eltűnnek a járművekről. Budapesten megszűnt ez a munkakör, a vidéki városokban is egyre kevesebb találkozzunk. Szegeden a villamosvasútnál még minden vonalra egy kalauz is jelentkezik szolgálatra, de az autóbusszok közül csak a csuklósokon van rájuk szükség. Főhadiszállásuk a Bartók Béla téri autóbusszállomás, ott számolnak el a szolgálat végén, ott kerestük fel őket mi is, hogy megtudjunk valamit az életükről, megpróbáljuk kis-sé megismerni a munkájukat.

HARMINC ÉVE

Hegyes Péterné éppen harminc éve dolgozik a közlekedésben. A villamosvasútnál kezdett kalauzként, volt villamosvezető, ellenőr is, hosszú évek óta azonban újra jegykezelőként dolgozik a Volán-nál.

— Régen egészen más volt ez a munka — emlékezik Juszitka néni —, a villamos hátsó peronján kellett tartózkodni, ha végeztünk a kocsiban.

Ezért aztán télen igyekeztek sokáig kezelni a jegyeket, mert nagyon sokat fagyoskodtak a szélben. Magasan gombolt posztó egyenruhát viseltek, sapkát, ami nyáron volt roppant kellemetlen. Nyári ruha nem volt, mint most, hogy válogathat is, kamgarn legyen-e vagy tropikál. Az csak a baj, hogy magas szárú cipőt nem ad a Volán. A szolgálati járat fogalmát nem ismerték, gyalog jártak haza este későn, munkába reggel korán. Aki messze lakott, elindult három órákor, hogy időben be-érjen. Ha többet akartak keresni, bizony 380 órát is dolgoztak, olyan alacsony volt az órabér. Egy kifutó fiú jobb pénzt vitt haza havon-

ta, mint a kalauzok. Pedig ilyen állásba csak protekcióval lehetett bejutni. A MÁVAUT érettségi nélküli jelentkezővel szóba se állt. A szociális körülményeket tekintve manapság könnyebb jegykezelőnek lenni.

— Az utasok? Hát hozzájuk több türelem kell, valahogy nyugtalanabbak, mint a régiek.

Elmeséli azt is, hogy valamikor mennyit voltak képesek az emberek gyalogni, hogy ötven fillért megtakarítsanak. Most egy megállóért is felszáll az utas, nem sajnálja a pénzét, inkább a lábát.

Juszitka néniről azt is megtudjuk, hogy három éve miniszteri dicséretben részesült. Kevesen dicsékedhetnek ilyen kitüntetéssel a vállalatnál. Két év múlva nyugdíjba megy, de addig is kocsin akar maradni, mert szereti az utasokat, megszokta már a szigorú szolgálatot, el sem tudja magát képzelni más munkakörben. Különösen a gyereket kedveli. Körbefogják, elmondják neki, mi volt az iskolában, ki mit segít az anyunak, csivitelnek, leszál-lás után visszaintegetnek. A felnőttekkel sincs baja, sokan ismerősként üdvözlők, ha felszállnak a kocsijára.

VIRÁG

Szegedre, Budapesten dolgozott a Volán 20. sz. Vállalat-nál, távolsági járaton. Ő sem kezdte az ismerkedést a közlekedéssel, tizenöt évvel ezelőtt egy pesti villamoson teljesített először szolgálatot. Mielőtt ide került, sosem volt Szegeden. Mégis azt mondja, jobb itt, mint Pesten.

— Miért? — Mert mások az emberek. Nem olyan közömbösek, barátságosabbak. Ma is jön egy bácsi, hogy aranyos kalauz néni, hoztam magának egy kis virágot.

A virág ott várja a szolgálat végét a forgalmi irodában, a „kalauz néninek” ismét jó napja van. No, nem csak attól a kis csokortól, hanem mert újból szíven találta az emberi szeretet, egy kis kedvesség. Szerinte ehhez a munkához is éppúgy hivatásérzet kell, mint minden olyanhoz, amelyben emberekkel kell bánni, közvetlenül foglalkozni velük. Egy-évi munkája után társai úgy érezték, megérdemli, hogy brigádvezetőnek válasszák. Érti, hogy mire kötelezi kol-

légái bizalma, nem szeretne csalódást okozni nekik.

MEGY A JÁRAT

Sajtos Zoltánt egyetlen percre sikerült megállítani, nem érá, egész nap szünet nélkül pörög a járat, menni kell. Sietve elmondta, hogy több mint húsz éve ezt csinálja, szereti a munkáját, kiváló dolgozó. Soha nem került még bele a neve az ittassági jegyzőkönyvbe, ellenőri feljegyzés se érkezett róla leg-alább öt éve. Ezzel be is fejeztük vele a beszélgetést, mert már jött érte a gépkocsivezető, be kellett szállítania az utasokat, elment a járat, ki tudja hányadik útjára.

Feltűnően kevés fiatal kalauz tartózkodik a teremben. A szemben ülő Visnyei Károly is az idősebb nemzedék képviselője. Feri bácsi — Bálint Ferenc, a brigád eddigi vezetője — eddig csak hallgatta a beszélgetésünket, most csendesen megszólalt:

— Ebben a munkában tényleg az első tíz év a nehéz. Aki azt kibírja, utána marad. Ő is régi kalauz. Tal- valy megszervezte a brigádot, most átadja a vezetést a fiatalabb, mozgékonyabb Gáspárnénak. Feri bácsitól kaptunk magyarázatot arra, miért olyan kevés a fiatal jegykezelő. Nem bírják a kötöttséget, amit a szolgálat jelent. Se ünnep, se vasárnap, este nem lehet színházba menni, táncolni egyet, mert reggel korán kell jönni, indul a járat. Úgynevezett osztott szolgálatban dolgoznak, mert a csuklós buszok csak a csúcsforgalmi időkben közlekednek. Így az egész nap oda van tulajdonképpen. A lányok, fiúk szórakozni akarnak, a fiatal anyáknak ott a gyerek, a háztartás, érthető is talán, hogy az első adandó alkalommal elmennek kedvezőbb feltételeket nyújtó munkahelyre. Hiába van kiírva a szabadnap, ha valaki megbetegszik, be kell állni a helyére. A fiatalok jobban szeretnek nyolc órát dolgozni, s a többi idővel szabadon rendelkezni.

Az idősebbek a nehéz szolgálat ellenére nem vennék szívesen, ha itt is bevezetnék a lyukasztásos jegyrendszert, mint Budapesten. Nem akarnak megválni a kocsiktól, az utasoktól, a megszokott és megszeretett munkától. Ők már túl vannak az első tíz éven.

Bálint Ibolya

A bűvös minőség

Amikor a Minőségellenőrző Intézet jelentéseit olvassuk, ritkán ül ki arcunkra az elégedettség. Kevés a kifogástalan — mondom, a kifogástalan: javítót a garanciaidő alatt nem látó — termék. Néhány áru meg éppenséggel évek óta a legélesebb kritikák tárgya, de a kritika is, a termék minősége is ugyanaz marad. Ugye, a gyermekcipőkre gondoltak Önök is...?

Vitatjuk, magyarázzuk a minőség kérdését, közben alig akad köztünk, aki meg merne esküdni: elhiszi, hogy az I. osztályúnak jelzett áruk valóban első osztályúak. A Nagyító című lap (amelyet a fogyasztók lapjának hívnak, szerintem a gyárak lapja is éppúgy lehetne, ha szívükre vennék az ott leírt tesztertekéseket), időnként azoknak is meglepetést okoz, akik hisznek a minősítésben.

Hogy kerülnek mégis forgalomba védjegyzett, „felső osztályba” sorolt silányságok? Mindenki azonnal a helyi, gyári, üzemi ellenőrzésre gondol és méltán: ahol szigorú és szakszerű az ellenőrzés kapun belül (és a hibás, gyenge áru nem kaphat kiskaput!), ahonnan nem formális ellenőrzés után kerül piacra az áru, nos, ott nagy baj nem történhet, ugye? Nem, bizonyára nem, de csak ha már maguk az üzemi dolgozók önmaguk meósai, ha nagyobb figyelmet fordít mindenki a minőségre a termeléskor.

A Minisztertanács még az év eleji ülésén tárgyalta — az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság előterjesztése alapján — a minőségsszabályozásról, s akkor megállapította, előírta határozatában azt is, hogy külön anyagi juttatásban részesüljön az a dolgozó, akinek keze alól minőségi terméket kapunk. Vagyis, ne csak szóban, de forinttal is fejezzük ki, hogy kell és érdemes a minőségre figyelni a gépmunkásnak, a művezetőnek, a műhelyfőnöknek és a főmérnöknek egyaránt. Természetesen az ellenőrzés ezután is fontos, sőt: szorosabb lesz. A felügyeleti szerveknek — a szakminisztériumoknak — még azt is ellenőrizniük kell, hogy a termelő üzemekben az ellenőrzés feltételei megvannak-e? — Az már külön kérdés, de nem elhanyagolható: a minőségi termék gyártásának feltételei is megvannak-e? Epp ezért a most tervezett, ezután megvalósuló állami beruházásoknál már eleve meghatározott minőségre kell tervezni.

Rossz árut termelni — az az igazi luxus! Sem hazai, sem az egyre több lehetőség közül válogató külföldi vásárlóval szemben nem engedhetjük meg, hogy minőségi védjegyeink ne jelentsenek rangot. Nemcsak üzemekre bizza ezt a kormányhatározat — jó termék, szigorú ellenőrzés —, hanem a Szabványügyi Hivatalra is. Öt évre szállítja le a szabványok ellenőrzésének határidejét, s joga lesz a hivatalnak technológiai változtatásokat is javasolni. Szigorúbban bírálják el már az idén is a termékeket a Kiváló Áruk Fórumán is.

Igazságos lenne-e, ha szemet hunynának afelett, hogy szakszerűtlen, hozzá nem értő karbantartással, javítással is mennyi minőségi kárt lehet okozni? Mennyi panasz és sérelem forrása a javítószolgálat minősége, rossz munkájukkal temérdek kárt tudnak okozni a vásárlóknak. Tartós fogyasztási cikkeink drágák, s ha az autót, a tévét, a mosógépet gondatlan-pontatlan szervizmunka tönkretesz, micsoda kár. Vagyis, a megbízható javítás olyan kérdés, amely az emberek nagy tömegeit foglalkoztatja, ha tehát ezt is ellenőrizni rendelte a kormányhatározat, a minőség javításának, a kötelező minőségi munkavégzés fontosságának elismerése ez.

Elteft az első negyedév a kormányhatározat megszületése óta. Egycsapásra bizonyára nem lehetett változtatni mindenben, de fokozatosan a javuló, a kifogástalan minőségre szorít a határozat. Legyen hát igényes a vásárló, válogasson, jobbat vegyen — és kifogásoljon, ha pénzéért silányságot sikerült volna beszerezni.

Sz. M.